

SIAŬBIT THE SOWER

Vialika-Litoŭski
(Biełaruski)
dvumiesiačnik

The Great-Litvanian
(Whiteruthenian)
bimonthly

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, New York, U. S. A.

Časapis Katalicka-Hramadzki

1972 h.Sakavik-Krasavik.Nr.87.(h.15).March-April.

Pradvieščaŭnie Narodžaŭnia Jezusa

DZIELA BIEŁARUSKAHA NARODNAHA ŚVIATA PRAHA-
ŁAŠEŃNIA NIEZALEŻNAŚCI BIEŁARUSI, REDAKCYJA
“SIAŬBITA” PIERASYŁAJE ŬSIM ČYTAČOM PAŻADAŃNI
ŠČAŚLIVAJ, DA ŚPIEŠNAJ PRACY NA NIVIE NACYJANALNAJ
I U ŻYĆCIU ASABISTYM!

DZIELA ŚVIATA VIALIKADNIA - VIASIOŹAHA ALLELUJA!

NAD SVAJEJ AJČYNAJ. (JANKA KUPARA).

Boža! hetki šviet tut	A ciapier, a ciapier
Moc stvaryła twaja!	Nia vidać jasnych zor,
Dzie-ż moj dom, dzie moj	Choć sabie sam nia vier,-
Dzie ajčyna maja? (lud?	Żnikła ũsio, jak vichor!

Dzie toj čas, u jakom	Żnikła ũsio, jak imhła,
Tut kipieła życcio?	Niama sławy twajej;
Svoj narod byŭ kruhom	Złaja dola zmahła
I lubiŭ swajo ũsio!	I moj kraj, i ludziej!

Svaju pieśniu ũ ład svoj	Adny ũ šar kurhany -
Nia stydaŭsia zapieć,	Śvietki bitvaŭ-stajac;
I siarmiażki sivoj	Kości k im hruhany
Nia stydaŭsia nadzieć!	Prylatajuć źbirać.

Viasialiŭsia narod,	Prašmyhajuć vuży,
Aż hrymieła siało!	Kaniuch molicca "pić"
Va ũsich švietły pahlod,	Voŭk prabieh pa miaży,
Va ũsich ščasćie ćviło.	Dalej śpic ũsio, śpic!

Ż MINUŬŠYCH DZION. (Janka Kupała).

Pierašlo, minuła,	Lehli ũ razory
Što kaliś żyło,	Zmożanych pałan.
U kurhanoch zasnuła	Ni šwiatych dubrovaŭ
Ziellem zarasło.	Żnič pašoŭ z vadoj;
Pad mahił nawałaj	Zahaściŭ ład novy,
Dremle Ruś, Litva,-	Dy nia toj, nia svoj.
Za tej taja z chvałaj	Słych adno prachodzie
Lehła hałava.	Kali-ni-kali
Nia hudzie ũ pavazie	Ŭ żywym narodzie
Hołas wiečavy,	Na żyvoj ziamli.
Nia šukajuć kniazi	Baić, hnučy šyi,
Słavy i bitvy.	Padniavolny lud:
Vojska Usiasłava	My ũ svaim čużyja,-
Nia idzie ũ pachod	Kraj zabrany tut!
Na toj boj kryvavy	Tak prašlo, minuła,
Za svoj kraj, narod,	što kaliś żyło,
Ścieny i zapory	U kurhanoch zasnuła,
Pałacan, Miamčan	Ziellem zarasło.

LaŹaĉ tvaje honi-zahony
Stomilna na sŵiecie, na bieĽym,
I Źalacca runiaj zialonaj,
I koĽasam Źalacca sŵieĽym.

Les-noĉ hamanista, Źumliva
Ź minuŹŹĉyny kazki skĽadaje
I Źle ich ďaloka pa nivach,
PĽakuĉa, ad kraju ďa kraju...

Pavodkaju kociacca vody
RuĉjoŹ pamiŹ doĽaŹ i horaŹ,
U chvalaĈ pahodaj-niahodaj,
Kupajuĉy nivy-razory.

Spavityja plesŹniaju wioski
MiŹ pustak zasieli biaŹsilna,
UtuliŹŹsysia Ź cieni biarozki
Na wieĉnym kurhanie badylnym.

A lud?... Jon sahnuiŹŹsysia chodzie
Pad noŹkaj Źniamohi-pakuty
I, rojaĉy sny ab svabodzie,
Z dnia Ź dzien sam sabie kuje puty.

Tak sŵiŹ, tak ŹywieŹ mimachodam,
Moj kraj, jak Źciapnaja mahiĽa,
Z svaŹm niezavidnym narodam,
Z patuchŹaj i sĽavaj i siĽaj.

Na ruki ludzkija naĽoŹaĉ akovy,
Kraj stopĉuĉ, zahrabiaĉ ĉuŹyja narody,-
U pieŹniach-Źa rodny kraj, rodnyja sĽovy
Źyli i Źyvuĉ i buduĉ zaŹsiody.

---- (Rodnyja pieŹni).

Na schod, na Źsie narodny, hrozny, burny schod
Idzi ahrableny, zakovany narod!

RADUJ MOSIA, CHRYSĆIJANIE.

RADujmosia, chryścijanie,
Bo Chrystusa z hrobu ũstańie
Darawaŕa nam zbaŭleńnie.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!
Patryarchi rady stali,
Ŗto ũ atchŕańni prabyvali,
Jak Zbaŭcu svajho daŕdali.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!
I ũbaćyli jasnoha
Jon adniaŭ moc ducha zŕoha,
Im skazaŭ iŖci da Boha.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!
Z hrobu kamień advaliŭsia,
Chrystus z umiorŖych zbudziŭsia
I Maryjam abjaviŭsia.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!
Apostaŕy sabralisia,
Ŗto byli ŭŕo razyjŖlisia,
Pa Chrystusie smuciaćysia.

4 Alleluja, Alleluja, Alleluja!

My ũsie razam zašpiavajma,
Uskrašeńnie razmyšlajma,
Z hrech ũstać pastanaŭlajma.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!
Chryste, praz z hrobu paŭstańnie,
Daj nam hrachoŭ daravańnie,
Wiečnaŭe dušam zbaŭleńie.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

USKREŠEŃNIE CHRYSTA.

Uskros Chrystovy - heta zavieŕšeńnie-vianiec
Sprawy Zbaŭleńia ludzkaŭ praz Boha Čaŭavieka.
Śviaty Pavaŭ, u svaім Pieršym Liście da Karynci-
janaŭ, piša: "Boh uskrasiŭ Hospada, uskresić i
nas siŭaju ŭvajoju ". Boh uskrasiŭ... Dyk čamu
Isos havora Marcie i Maryi: "Ja ũvaskresieńnie
i žyćcio... chto vieryć u Mianie... nie ũmre..
žyć budzie na wieki". Čamu nie havora: "Vierujcie
ŭ Boha Ajca Majho i Jon vas uskresić... žyć bu-
dźciecie navieki? Viadoma-ž, Boh Ajciec, usiema -
huthy uskresić nas... kali vierujem u Jaħo praz
Isusa Chrysta... Jon-ža kaža nam: "Šŭchajcie Ja-
ħo... heta Moj Syn umiŭarvany!" spraviu ludzka-
ħa zbaŭleńnia, jak i ũ spraviu, pierš stvareńnia
sušvietu, a pašla ũ zachavańniu jaħo praz Božy
Aħlad-Pravid ũsie Try Božyja Persony- Asoby
dziejničajuć praz ich Adnu Supolnuju Naturu
(dziejańni -čyny pachodziać ad asoby, ale aŭ-
cioŭlivajućca, iduć u śviet, krystalizujućca,
tak skazać, praz naturu, praz pryrodu, i hetym
tut hŭybokaja filazofija, psychologija i hŭybin-
ny dogmat u boħasŭoŭskim śviecie, asabliva, ka-
li dogmaty śviatyja krystalizavalisia praz navu-
ki, Ajcoŭ Cerkvi-Ekklezii i praz Usielenskija
Sabory ũ pieršych viakoch chryścijanstva. Adnak
dziela Spasiěńnia sušvietu prypisvajecca-adda-
jecca, nie Bohu Ajcu, ale Bohu Synu, bo hety ũča-
ŭaviečyŭsia, dziela nas i dziele našaħo Zbaŭ-
leńnia... I ciarpieŭ i pamior i ũvaskros.

Jahona ľudzkašć-ěšćaviectva-Tvor Boha Ajca praz Ducha Šviatoha ũ pračystym Uŕoňnie Dzievy Maryi. Z toho momantu pačynajucca dziejaňni ũsiej Trojcy Prešviatoj - Boha Ajca, Boha Syna i Boha Ducha Šviatoha, -u Zbaŕleňni i abohatvareňni čašćaviectva, švietu cešćaha... Trojca Šviataja lje - pralivaja Svaje Božyja šaski (Heta šaska Božaja - udzielničaňnie ũ Božaj pryrodzie- gratia est participatio in Dei natura) lije-pralivaje na šviet i ũ šviecie. Božy centr, adnak, siarod ľudzkašći na šviecie hetym - heta Isus Chrystos! Syn Božy, druhaja Asoba Prašviatoj Trojcy, dabravolna ũziaŭ na Siabie, asablivym čynam, spravu ľudzkoha Zbaŕleňnia i dabravolna zroksia tej chvašćy i šćavy, jakaja pa Zakonu naležašća Jamu, navat u ľudzkoj natury, pryrodzie, kab šćavić hetak Svajho Ajca Niabesnaha praz pasšćuchmianašć Jamu ũ Svajoj ľudzkoj pryrodzie panižanaj, prašćledavanaj, ukryžavanaj, ale kab pašća prašćavić Svaju naturu ľudzkuju i našu i Adzinaha Boha ũ Prašviatoj Trojcy praz Svajo šćaŭnaje i pabiednaje ũskresieňnie. Tamu i piša z natchnieňnia šćiaty Pavešć u svaim lišćie da Filipienaŭ, šćo Chrystos, budućy Boham, stašćsia rabom i pamior na kryžy, byccam strašenny vinoŭnik, prastupnik. Ale za heta ũsio Boh ũźniaŭ Jaho na strašennyja vyššyni i daŭ Jamu imia panad usie imiony. Takoje, kab prad im usie istoty ũ Niebie, na ziamli i pad ziamloj schilali kaleňni. A hetym imiem jošć Isus. I kab kožny jazyk, kožnaja mo-va apaviašćali Isusa Chrysta, jak Hospada ũ šćavu i chvašću Boha Ajca". (Filip. II, 6 - 11).

Isus Chrystos, byccam adrakajecca ad usiaho i addaje ũsio Bohu Ajcu, a toj šćavić Jaho šćaŭnym i pabiednym Uskrosam! Chrystos usio addaje Bohu Ajcu. CUD SAMOHA USKROSU. Adnak Jon Sam JOŠĆ USKROS I ŽYĆCIO, BO JON LOGOS, DRUHAJA ASO-BA PRAŠVIATOJ TROJCY I DZIEIĆ RAZAM Z BOHAM AJCOM I BOHAM DUCHAM ŠVIATYM PRAZ ADNU BOSKUJU PRYRODU-NATURU. Ale ũ Im, praz strašennuju Tajnu šćašćaviečaňnie. Jošć druhaja natura-pryroda:

natura-pryroda ludzkaja, uva usim našaja, akramia hrachu i pošasći... I praz hetuju naturu-pryrodu Jon dziejničajeć: nas abahatvaraje, kali my Jamu paddajomsia, jak ijon Jamu paddaŭsia Svajmu Ajcu Niabiesnamu. Tady-to Jahony sŭaŭny i pabiedny Uskros jość našym sŭaŭnym i pabiednym ŭskrosam, nat u hetym našym ziemnym žyćci. Uskrosam našym praz Uvaskroššaha Chrysta k lepšamu žyćciu, uva ŭsich jahonych halinach, naturalnych i nadpryrodných, z hŭybokaj Vieraŭ, z mahutnaj Nadziejaŭ, z haračaŭ Luboŭju.

O Chryścic, Naš Boža, Uskros Tvoj chaj nam tut pamoža!

A. Janka Tarasevič.

C H R Y S T O S   U S K R O S .

Chrysta ŭkryžaŭaŭšy, my
Siarod šalonaj radaści,
Kryčaŭ: Z kryža zyjdz! Ty!
Daj kluč k Tvajej mahutnaści!

Tady uvierym my Table,
Što Zbaŭlennie ludzkaści
Niasiešpiačaŭ Ty na Sabie
Śviatoŭje sapraŭdnaści!

Chrystos-ža na Kryży pamior
Pamiž razbojnikaŭ dvaich,
Niby Sam byŭ ich pravadyr
Siarod zŭlačynstvaŭ mnohich ich

Samaj pryroda ŭzburyłas
Suproć zŭlačynstva našaha:
I soniejka admoviŭoś
Śviacić nam dziela hetaho

I maci miŭaja, ziamla
Ad žachu ŭzdryhnułasja:

Žalobu - žal jana niasla...
Na licha adhuknuasia!

Niaboščyki na šviet pryšli:
Paustali z hrobu da žécia!
Pasviedčannie pryniasli
Ab mocy toj Chrysta - Zbaŭcy!

A Sam Chrystos, na trejci dzien,
Mahutnašciaj Svajoj, paustaŭ
Iz Hrobu... viečen, svabodzien!
Samuju śmierć Jon pakanaŭ!

U subotu ranicaj, čuć šviet
Žančyny šviatyja pajšli,
Šiatoj lubovi ŭ zapaviet,
Da Hrobu... Hrob pustym znjšli!

Šviaty Anioł, by junak toj,
Pry Hrobie sam adzin siačzieŭ,
I m viŭ movaj im šviatoj:
Chrystos uskros, jak i sam kazaŭ!

Ab hetym paviasćicie vy
Chrystovych vučniaŭ i Piatra...
Dy ŭ Galileju chaj jany
Śpíšać! UBAćać tam Chrysta!

Adhetul dni i tydni šli
Siaród vialikaj radašci,
Bo vučni Spasa bačyli
U pounej nieśmiarotnaći.

I Spas- Chrysos ich navučaŭ
Jak tre' lubić ludziej,
Nat tych, čto ich ukryžavaŭ...
Jak Sam čyniŭ miž usich padziej.

Čym bolš prasledu miž ludźmi
Tym bolš lubovi tre' pralić-

Lubovi z vieraj, čynami,
Kab dla lubovi ich zdabyć!

Ja Sam žyćcio dla ich addaŭ,
Kab cierz śmierć im dać žyćcio..
I ŭskresnuŭšy, śmierć pakanaŭ..
I śmierć ciapier - jość zdabyćcio!

Kali z luboŭju u dušy,
Ty muki ŭsiakija cierpiš
Dy ŭmiraješ na kryžy,
Bratoŭ, siaścior svaich zbaviš!

Taki Zakon Lubovi Ja,
Praz muki, śmierć dy moj Uskros,
Stvaryŭ.. I tut Luboŭ Maja-
Adziny puć k zbaŭleńniu mas!
A. Ioan Tarasevič.

*****

M A J A D U Š A. M. Bahdanovič.
Maja duša, jak jastreb dziki,
Što rviecca ŭ nieba na prastor,
Vartuje volnych ptuśak kryk,-
Maja duša, jak jastreb dziki.

Učuŭšy ich, strasie vialiki
Svoj son, šybnie dy vyššej hor,-
Maja duša, jak jastreb dziki,
Što rviecca da nieba na prastor.

*****

Tolki ŭvaskrośšy Chrystos navučyć nas pravilna
rvacca ŭ nieba na prastor . i tanaka šybać na
kryłach mahutnych chryścianskich cnotaŭ; asab-
liwaš lubovi Chryścijanskaj dla dabra i ščaścia
nia tolki svajho narodu, ale i ŭsich ludziej...
Tady ŭžo duša maja nie jastreb dziki dla śmierci
druhich, a Božaja siła dziela ščaśliwych losaŭ
nia tolki blizkich, ale i dalokich. a.I.T.

K A M P A Z Y T A R
S T A N I S Ł A Ź M A N I U Ś K A .

U hetym 1972 h. 4-ha Cervienia, prypadała so-
taja hadavina śmierci našaha surodziča Kampazy-
tara Stanisława Maniuški, tvarca muzyki 5 litoŹ-
skich (biełaruskich) operaŹ, jak: "Rekrucki na-
bor, Sialanskaja idylla, Bojka muzykaŹ i Sia-
lanka", słowy katorych napisau naš piśmiennik -
paet Vinceś Dunin Marcinkievič, a operu "Hrech"
na słowy słaŹnaha Viaryha-DareŹskaha.

Uspomnienyja opery u 1841-1850 hadoch byli
staŹlany u Menskim teatry.

Radnia S. Maniuški, mieł vialikija zasłuhi u
kulturnym razvici našaje BačkaŹšcyny Litvy (Bie-
łarusi). Dziačka kampazytera Damianik, kala Men-
ska u Smiłavičach, arhanizavaŹ škoł u sialanskim
dzieciam, addau svaju ziamlu sialanam i ustana-
viŹ sialanski sud. (Carskija ułady varoŹa adnia-
ślisia da hetaha i skora likvidavali škoł u i sud)
Druhi dziačka Kazimir, skončyŹ navuki u Vilens-
kim Universytecie, zaniaŹsia hadoŹlaju novych ka-
rysnych raślinaŹ; treci dziačka Jazep, śviata -
mi rabiŹ amatarskija spektakli u svaim humnie,
paśla katorych viaskovaja moładz zaŹsiady tan-
cavał Lavonichu i Miacielicu. Bačka kampazytera
Časłau byŹ pastupovy i nat paeta. MieŹ jon nie-
dalo ka ad Menska chvalvarak pad nazovam U b e l .
I u hetym chvalvarku 5-ha TraŹnia 1819 h. nara-
dziŹsia chłapčuk, katoramu dali imia STANISŁAŹ,
pryśł kampazytar STANISŁAŹ MANIUŚKA. Dziacin-
stva Stanisłau prāvioŹ na ułoni VialikalitoŹs -
kaje pryrody, siarod našaha sialanstva. Kali pad-
ros chłapčyna, to viačarami biehaŹ na wiosku i
prahna słuchaŹ pieśniaŹ, što piejali dziaŹcaty.
Chłapčuka vabili takija pieśni svajoju harmonia-
Źu, niepadobnaju da tych, što ihrał na pijano
jahonaja mama.

Polski muzykavied Uładysłau Fabry pisaŹ: "Staś
zapamiataŹ melody viaskovych dziaŹcat i heta by-
li ziarniaty, z katorych vyrasł polskaja opera
"HALKA".

Raz bački Stasia jechali u hošci, da jahonaha
dziački, katory żyu u pałacy, kaliś naležačaha da
M. Ahinskaha, i z saboj ^{užiali} Stasia. Staś byu wielma
zadavolany, bo čuū, što u hetym pałacy joś stara-
dauny hadzinnik, niaviedama kim u načy nakručany,
ihraū a pounačy dziunyja malody i chacieu jon
pačuć heta. Adnaje nočy, kali usie spali, Staś uk-
radkam prybliziusia da taho hadzinnika i zastyu
u čakanii. Raptam, jamu tak zdałosia, adkuls u
nočnaj cišy, razam z šwiatlom miesiačyka, papłyu
kazačny hołas, taki što u pryšłasci zahučeū u
trej cim akcie polskaje opery "Strašny Dvor".

U 1841 h. pryjechaū u Mensk novy hubernatar,
dziele hetaha adbyłasia tam peunaja uračystaść
z kancertam. Špiavaū Menski chor, adyhrana by-
ła rasiejskaja adnoaktoūka i biełaruskaja опера
'Řekrucki Nabor". Muzyku opery utvaryu Stanisław
Maniuška. Heta byu pieršy muzyčny tvor dvaccaci
hadovaha kampazytara i pieršaja proba pisać ope-
ry, starejšaha za kampazytera paeta pišmiennika
Vincesia Dunin-Marcinkieviča. Usie prysutnyja
słuchali uvažna, bo muzyka i vykanaŭcy rolaū by-
li wielmi dobryja.

U hadoch 1850-i860, Maniuška żyu u Varšavi,
dzie pisaū muzyku da polskich oper, ale časta pi-
saū da našych paetaū: Dunin-Marcinkieviča i Via-
ryha - Dareŭskaha. Kampazytar St. Maniuška cika-
viusia: Lahendami, baśniami, a asabliva pieśnia-
mi našaha viaskovaha narodu, što pašla vykarysto-
vyvaū pry svaich tvorach. Vučaŭ Maniuški A. Iva-
noŭski pisaū, što, jedučy z sva im nastaŭnikom da
Menska, zatrymalisia u miastečku Smarhoni. St. Ma-
niuška zavioū jaho u karčmu, kab pabačyć taniec
Lavonicha i Miacielica, dzie tancavali našyja
sialanie. Kampazytar raz byu źviarnuusia da Vi-
lenskaha etnohrafa, paeta našaha Jana Čačota, pro-
siačy prysłać jamu vieršy i pieśni biełaruskija.
Čačot pasłaū. Niekataryja Kampazytar pomniū z
dziacinyh hadoū i muzyka skora była napisana i
zjaviusia cykl "Pieśni pryniomanskich Viosak".

Zniasilany štodziennymi kľopatami i baráčboju z canzuraju, Kampazytar Stanisław Maniuška 4 Červiania 1872 h. pamior i 80 tysiačný pachod za trunoju praviou kampazytara z Waršau apošniuju padarožu - mohiľki. Kali na zasypávy naj šviežaj trunie vyrasła hara viankoũ kviatk, niaviedamaja ruka, paľazyła vianok siniankich kviatk. Pry vianku byla ciomnaja ustuzka z napisam: Stanisławu Maniužku, synu Litoŭskaje ziamli, katoraja pľaća siratoju nad trunoju.

Litoŭski (Bieľaruski) paet Vinces Karytynski u žalobnym nakralohu pisaũ: " Pamior heni, katoryzavajavaũ rozumy i sercy". - J. Charnecki.

=====

Z JUBILEJU PRAVATA P. TATARYNOVIČA

(Dakaněnie)

Tamu i silen, sľavien staũsia jon!
Ad serca, ad dušy vinšujem my z ludźmi,
Jaho siahońnia tut u nas: Pakľon
Kľadziom praď im u znak pašany i lubvi.

A. Janka Tarasevič.

Chto chleba cierz sľozy nia jeũ nikoli,
Chto nočcaũ poňych smutku i niadoľ,
Biassonnychũ pašcieli nie praviou, nikoli,
Toj viedač-značnia moža Vas, o Siľy Vy Niebiesnyja. Goeth.

NIAŠČAŚCIE Ů ADNYM ŽANIMSTVIE

Što tut my skažem - praũda jość;
Praũdzivaje zdareněnie:

Jano zjaũlajecca nie jak hość
Ludcom na paciašěnnie,

A na razvahu im i mo'nat na biadu:

Na serca hora, muki, istocie ũsiej.

Vaźmi, brat maľady, harotnu duďu

I na ũspamińdniačkoũ viasielnych hraj!

Adam i Eva zarucyliš k ščaścju

U žanimstvie na viek viečny...

Pa niejkim časiě pažaniliš na prapašču

Svaju tut dolu na pradvieśni

žýćcia siamiejnaha, jak bačka, maci,
Ich dzieci, żyvučy ũ zhodzie,
U lubvi... Čaho-ž užo lepšaha čakaci
Da vječnašci ščaslivaj u darozie!

Zdavaŭaš, tak i budzie:

Zdaroŭje dobra majuć;

Kupili dom u lasnym abchodzie...

A hrošy, rakoj pŭyvuc:

Jon dobry i sumlenny lekar!

Žyvuc i hora našy maŭadyja

Nie znajuć, choć časami vieceier

Dźmie niepahodny ũ dušy tyja,

Kali jany za toje, ci za inšaje

Što niebudź miž saboju zŭosna

Pierahavoracca... A heta-žmaje

Svoj sens u žvćci nat tym, dzie zhodna

Muž i žonka ũva ũsim miarkujuć:

I robiac-tvorac usio suŭadna:

Na zŭosny sŭovy tut svaje nie narakajuć:

Zapaminajuć chutka ich... Dy znoŭ usio
dobra, sŭaŭna:

Šmat bolš, čymšci raniej byŭo da svarki,

Bo kajucca i čviorda pryarakajuć,

Što dla dyety bolš nie budzie takoj svarki

I zaraz bolšu šče luboŭ uzajemnu majuć!

Praz hod u hetym ščasći ich siamiejnym

Synok: dziciatka darahoje naradziŭaš:

I ŭučyc jon bačkoŭ źvianom lubovi niepa-

čakaŭa maci syna i nie pamyliŭaš. dzielnym

Dzicia za tydzień achryścili.

Dali imia: KAŠTOŬNY DAR AD BOHA-

A značycca: Ivan! Mo'mieli ũ myśli:

Dla Boha jon! I bolš ni dla nikoha!

A dumki sŭovami nie prajaŭlali;

Adnak, jak zmoviŭšys pradžasam,

Synočku niečaho supolnaho žadali:

Voš maci adnym ščyrym ciaham

Dziciatka, miŭaho synočka

K hrudziam svaim z luboŭju prytuliŭa...

I ũraz, pacaŭavauŝy ŝcyra adzinočka,
Jaho ŝmat aŝciaroŝna ũ ruki bački paŭa-

A toj z lubimaj noŝaj uraz padauŝia' /zyŭa
Pierađ Aŭtar ŝwiatyŭ chramie Boŝym;
I doŭha tam jon astavauŝia...

Maliuŝia ŝcyra nad synočkam miŭym, hoŝym!

Čaho-ŝ prasiuŭ u Boha jon dla malutki,
Synočka svajho darahoha pa-nad skarby
Na ŝviecie ceŭym, čyŝta! I jon calutki,
Synoček hety, ađ bačkoŭ biez (usiakaj
(skarhi,

Naleŝač budzie k Bohu, jak ŝviatar-ŝviaŝce-
Kali ũžo vyraŝcie, navuki skončyc! (nnik,

Dy mo' jak manach u manastyry, zakonnik,

Ziamlu i Nieba ũ duŝu svaju paŭoŝyc,

Kab byč ŝvianom ŝwiatym, vialikim

Miŝ Niebam i ziamloj: ludziej vieŝci

K viečnamu zbaŭleńniu krokam ŝparkim,

Proŝtym i niestomnym... dzieŝci

Siarođ narodnych huŝcaŭ, jak baračbit ~~28~~

Za lepŝu dolu-voluich na ŝviecie (praŭdu,

Maliuŝia jon za ŝyna, kab toj (ceŭym

mieu duŝu pakornu, a nie hardu,

Jak sam Chrystos u apostolŝtvie Boŝym!

Da chaty ŝmat ŝčaŝlivi ũsie viarnuliŝ:

Bački, kumy, dziciatka, mnoha kroŭnych!

Viasioŭaŝci iŝadaŝci imknienniaŭ ŝmat

U ciŝy biazmoŭnych ŝcienaŭ (pračnuliŝ

(chatnich!

Hamoniač i piajuč ŝmat pieŝniaŭ pieknych

I na dziciatka čaŝta ŝpahladajuč:

Ci ŝpič jon, ci adpačyvaje ũ ŝatach chrosnych

Jakich z jaho ŝče nie ŝnimajuč ...

U ŝaty ŝvieckija nie apranuč...

Niachaj pabudzie naŝ malutka

U vopratcy, u jakoj jaho vitajuč

Anioŭy iz Niebios: jaho dziciatka

Ŭžo Trojcy Praŝviatoj! Jano ŝviatoje velmi

Ciapier dziciatka heta, bo narodŝana iz Ducha

Ů kupieli šmat! Nijaki ruki šelmy
 Niachaj nia śmiejuć źniać z dziciatka toha
 Światuju vopratku! Na dzień Apošni
 Na Dzień Vialiki, kali my usie staniem
 Na Boży Sud i Pryhavor hažoŝny
 Iz vusnaŭ Božych my, u dušy z dryžanнием,
 Pačujem..... Dyk chaj vopratka śviataja
 Chryščonaho dziciatki na viek astaniecca
 I symbalam Śviatym dušy jaho! Maja
 Chaj Łasku Božuju, što ů imužo imkniecca
 U nad pryrodnym śviecie na Vyššynach
 Niabiesnych k Bohu, dzie żyvie, isnuje
 Jon jak Śviataja Trojca ů abdymach
 Śviatoha Ducha, u śviet-ža pasyłaaje
 Svajho Adzinarnodnaho ad viekaŭ wiečnych Syna.
 Jak Bohačaŭavieka na ziamlu na našu / času
 Kab praz Jaho, u imi z Im usia ludzkaść, by ad
 Žyvaja i mahutna, da Zbaŭleńnia imknuŭasia
 Kali Zbaŭleńnie wiečna cierz Kryž chrystovy
 By Ůskros Jahony śŭaŭny uściaž i pieramožny
 Na śviecie hrešnym tvoryć śviet śviaty i novy
 Dzieb, kab nijaki vorah lutv. Hrozny
 Ludziej nie pieramoh, chočby piekŭa ceŭa
 Ustaŭa, zŭosna bušavaŭa pa ziamli pa ceŭaj,
 Kalib istota čaŭaviekas samachoć nie palacieŭa
 Ů abdymy piekŭa i zŭoj doli čaŭaviečaj...
 Čaŭaviek inakš spružyna šmat mahutna,
 Što k svajmu Centru imknie-k svajmu Tvorcu-Bohu
 Sabie samomu niaviedoma nat nie čutna...
 Taki zakon dla tvoraŭ usich, a čaŭavieku na ů
 spamohu
 K imknieńniu k Bohu volnaj i mahutnaj volaj
 I rozumam, a śviečanym światŭom Viery
 I ůzmocnienym Łaskaju Božaj i ůsim, što z lep-
 šaj dolaj
 Ludziej, uściaž ŭučycca i vierna ich viadzie
 ů Zbaŭleńnie Dźviery!
 Viarniomsia-ž da Adama-Evy ů ichniaj chaci.
 Pašla Chryšcin, pieraradžeńnia ich synočka
 U synočka Trojcy Praśviatoj... I bačka, maci
 Ščaśliivi... I nikoli z synam maci ůžo nie
 adzinočka

Bo muž,viadoma,u kabinecie pracaju zaniaty,
Damoj viartajecca nat ciomnaj nočču:
Pracoŭnik lekar jon vialiki i zaŭziaty!
I zdolnaść maje i da pracyŭmat achvočy!

znaje!

Žyvie siamiejka maŭadaja...hora znać nie
Čas dniami,tydniami lacić,pŭyvie,prachodzić...
A śleđ svoj biazupynna dy niaŭściorta pakidaje...
Viek novy,dumy novy dy sa ŭščaściem rodzić!

žonka lje!

Vialika radaść... Z radaŭci nat ŭslozy bujny
Až raptam pryletaje iz-za mora,z krajuđalokaho
Lubima maciŭejna! Muž pry pracy potu časupje...
Jany-ž u chaci niešta rajecca... Plany tvorać,
vykidajuć z rozumu svajho!

"Dačužka ty maja,škada mnie tut ciabie... ich!
Adna ty adziniutka... Tak daleka ad baćkoŭ tva-
Kažy ty muž,u kab uskŭaŭ da bro ŭsio na siabie
I ŭraz hajda da nas,z siamjoj,u kraj lubvi ab-
dymaŭ matčynnych!

I žonka voŭ adnojčy kaža mužu dobru: fach!
"Pradaŭ,ty darahi,majemaŭć usiu i likviduj tvoj
Pajedziem,palacim usie da baćkoŭ maich!Što?nia
zyŭŭa ty z rozumu?

Rudyja myŭsy by, zahinim hetak my!Strach... i
padumać navat žach!

"Nia bojsia,druža! Mama kaža:"Dobra budzie nam
Žyć pad kryŭom apieki baćkaŭskaj i matčynaj lub-
Ubačyŭš,pahladziŭš,jak dobra,jak pryjemna vi!"
(Budzie dalej) budzie nam žyć tam!"

=====

Padpiska na hođ 1 dolar,cana 1-ho Nr.20 c.

=====

Vydaviec-Redaktar(Publisher-Editor).

Rev. Francis Cherniawski.

Adress: 164 Broadway, Fort Edward, New York.
12838. U.S.A. Telephon 747-5117